

Για την εκδημία του Μητροπολίτου Αιτωλίας και Ακαρνανίας

[Ορθοδοξία](#) / [Μορφές](#)

[Κωνσταντίνος Κατσαρός, Εκπαιδευτικός](#)

Δεκαετίες πίσω, παιδιά τότε, συναντήσαμε τον πάτερ Κοσμά, έναν κήρυκα του λόγου του Θεού που ήταν διαφορετικός. Αεικίνητος και ακούραστος δάσκαλος της Ορθής Πίστης, δίδαξε την Ορθοδοξία σε κάθε γωνιά της Μητρόπολης Αιτωλίας και Ακαρνανίας. Ώρες πολλές δίπλα του σε κατηχητικά σχολεία και κύκλους συζητήσεων προσπαθούσαμε να ρουφήξουμε όλο το νέκταρ των λόγων του κάθε φορά που είχαμε την ευκαιρία να τον ακούσουμε.

Μας έμαθε να αγαπάμε πραγματικά το Θεό και να προσπαθούμε να μοιάσουμε σε Αυτόν. Μας δίδασκε με το παράδειγμά του την αγάπη για τον πλησίον, την αξία της προσφοράς, την πραότητα τη συγχώρεση και τη μετάνοια. Όλη του η ζωή ήταν μια διδασκαλία αγάπης που ξεπερνούσε τα πεπερασμένα όρια που έθετε η ανθρώπινη λογική. Δεν υπάρχει άνθρωπος που να ζήτησε τη βοήθειά του και να μην βρήκε ανταπόκριση.

Είχαμε τη σπάνια τύχη να έχουμε το καλύτερο πνευματικό στήριγμα που θα μπορούσε να ονειρευτεί ένας νέος. Πέσαμε και σηκωθήκαμε πολλές φορές χάρις σε αυτόν. Μας έδινε πάντα θάρρος λέγοντάς μας ότι ο Κύριος δεν δίνει ποτέ βαρύτερο σταυρό από αυτόν που μπορεί ο καθένας μας να σηκώσει. Δεν κουραζόταν να ακούει, δεν σταματούσε να μας καθησυχάζει και να μας καθοδηγεί πάντα με χαμόγελο σε εύκολες και δύσκολες καταστάσεις που αντιμετωπίζαμε τόσο σε μικρή ηλικία όσο και αργότερα ως έφηβοι και ως οικογενειάρχες.

Μας έμαθε να αγαπάμε την πατρίδα. Δεν υπήρξε εθνική γιορτή που να μην οργανώσουμε εκδηλώσεις με την αμέριστη στήριξη και καθοδήγησή του σε όλη την έκταση της Μητρόπολής μας. Γέμιζε Ελλάδα η σκηνή όπου μικροί και μεγάλοι παρουσιάζαμε θεατρικά, ποιήματα και τραγούδια. Περήφανοι και γελαστοί γνωρίζαμε την πραγματική έννοια της ψυχαγωγίας, κι αυτός δίπλα μας έλαμπε από χαρά καμαρώνοντας τα παιδιά του!

Ο πάτερ Κοσμάς ήταν επί δεκαετίες ο Αρχηγός στην κατασκήνωση της Ρίζας που τόσο αγαπούσε. Χιλιάδες είναι αυτοί που έζησαν μαζί του αξέχαστες στιγμές ακόμη πιο κοντά στο Θεό. Δεν θα ξεχάσουμε ποτέ τις ώρες της προσευχής στο προσκυνητάρι, τις ατελείωτες ώρες διδασχής και πνευματικής αναζήτησης σε ένα ιδανικό περιβάλλον για περισυλλογή και σκέψη αλλά και τα παιχνίδια στην

τραπεζαρία και τόσα άλλα. Δεν θα ξεχάσουμε ποτέ τόσα όμορφα καλοκαίρια που ρίζωσαν μέσα μας και μας έχουν αφήσει τις πιο γλυκές αναμνήσεις.

Με τόση αγάπη που έτρεφε σε αυτόν το ποίμνιό του, δεν άργησε η μέρα που έγινε Μητροπολίτης στην περιοχή που τόσο αγάπησε. Δεν γνωρίζω αν είχε προηγούμενο η τεράστια κινητοποίηση όλων των κατοίκων της περιοχής όταν ξεκινούσαν οι διαδικασίες επιλογής Μητροπολίτη. Γνωρίζω όμως ότι η εντολή που έδωσε ο λαός ήταν σαφής και δεν άφηνε περιθώρια άλλης επιλογής, όπως ομολόγησε έκπληκτος από όσα αντίκρισε και ο Μακαριστός Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και Πάσης Ελλάδος κυρός Χριστόδουλος στην ενθρόνιση του κυρού Κοσμά στο Μεσολόγγι. Ο λαός επέλεξε τον Δεσπότη του και το «Άξιος» ακούστηκε πολύ μακριά.

Και από τη θέση του Επισκόπου αναδείχτηκε Άξιος συνεχιστής της ιστορίας όλων των Επισκόπων που πέρασαν από τα άγια χώματα της Αιτωλίας και Ακαρνανίας. Και από αυτή τη θέση, δίδαξε με την ταπεινότητά του και την αθόρυβη αλλά εντατική εργασία του. Μεγάλο το έργο που αφήνει πίσω του, τεράστια η κληρονομιά που απλόχερα μας πρόσφερε.

Παρά τις πολύ αυξημένες υποχρεώσεις του είχε πάντα χρόνο για τους νέους. Ποτέ δεν σκέφτηκε το χρόνο που θα αφιερώσει σε όσους ζητούσαν να τον δουν. Συνέχισε ως καλός σπορέας να σπέρνει και δόξα το Θεό οι σπόροι φύτρωσαν και απέδωσαν καρπούς. Είθε οι δεκάδες κληρικοί, δικά του παιδιά, να συνεχίσουν το έργο του πατώντας στα δικά του βήματα και να καθοδηγούν τα δικά μας παιδιά στους ίδιους καλούς δρόμους που βαδίσαμε κι εμείς.

Έφυγε νωρίς ενώ είχε πολλά ακόμη να δώσει!

Είναι αδύνατο για τον καθένα από εμάς να κατανοήσει τη δικαιοσύνη του Θεού και για το λόγο αυτό σήμερα θρηνούμε για την πολύ μεγάλη απώλεια του Ποιμενάρχη μας. Ήταν ένας σπάνιος άνθρωπος που όλοι εμείς είχαμε τη εξαιρετική τύχη να τον βρούμε στη ζωή μας και για αυτό ευγνωμονούμε τον Ύψιστο. Όμως αγαλλιάζουμε σκεπτόμενοι ότι σήμερα οδεύει την οδό που επιθυμούσε όσο τίποτε άλλο σε όλη τη ζωή του που είχε ταχθεί στον Κύριο. Είναι σίγουρο ότι δίπλα Του, έχοντας αποβάλλει κάθε τι που τον συνέδεε με τα γήινα, θα ασχοληθεί όπως έκανε και επί γης με τη σωτηρία και των δικών μας ψυχών, ακόμη πιο εντατικά.

Η γη της Αιτωλοακαρνανίας που τόσο πιστά υπηρέτησε δέχτηκε το Μητροπολίτη της καρδιάς μας στις αγκαλιές της στο μοναστήρι της Μυρτιάς, κοντά στο Μέγα Δένδρο που ήταν το πατρογονικό σπίτι του Αγίου Κοσμά του Αιτωλού. Είναι αλήθεια ότι ο Ποιμενάρχης και καθοδηγητής μας τίμησε στο έπακρο το όνομά που έφερε, ταγμένος επίσης σε ιεραποστολικό του έργο.

Σεβασμιότατε,

ήμαστε μικρά παιδιά με αγνή ψυχή όταν σας πρωτοακούσαμε να μας λέτε ότι ο Θεός ακούει τις προσευχές όλων μας και πάντα ανταποκρίνεται γιατί έχει αγάπη. Η προσευχή μας σήμερα είναι μια. Να αναπαύσει την ψυχή σας όπως μας αναπαύατε κι εσείς σε κάθε μας συνάντηση. Προσευχόμαστε στο Θεό να σας χαρίσει μια θέση στην Βασιλεία Του. Σήμερα, σκύβουμε ευλαβικά και ασπαζόμαστε τη χείρα που μας έτεινες όλα αυτά τα χρόνια και μας έδειχνε το δρόμο Του. Σου ζητούμε να μας συγχωρέσεις για τις στιγμές που σε πικράναμε και σε ευγνωμονούμε για όσα έκανες για εμάς όλα αυτά τα χρόνια.

Κοσμά, του Σεβασμιωτάτου και Θεοπροβλήτου Μητροπολίτου της Αγιοτάτης Μητροπόλεως Αιτωλίας και Ακαρνανίας, ημών δε πατρός και Ποιμενάρχου, Αιωνία η μνήμη!

Άξιος, Άγιος!

Καλή Ανάσταση!

<https://bit.ly/3faY44B>